

РЕШЕНИЕ № 92

гр.Перник, 26.05.2010 г.

В И М Е Т О Н А

Н А Р О Д А

Административен съд — Перник, в публично заседание на двадесет и девети април две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 196/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл.118 от КСО.

Делото е образувано по жалба на **Б.С.Ц.,***** против решение № *****/22.03.2010 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № *****/12.01.2010 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

С атакуваното решение е отхвърлена жалбата по административен ред срещу разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което на жалбоподателя се отпуска пенсия за осигурителен стаж и възраст считано от 07.04.2008 г. по §4, ал.3 от ПЗР на КСО. При обжалването се поддържа твърдение, че пенсията следва да бъде отпусната от датата на която Б.Ц. е навършил 45 години, т.е. от 15.04.2007 г.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно относно определяне началния момент на пенсията и следва да бъде отменено. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Ръководителят на ТП на НОИ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли съда да потвърди обжалваното решение като правилно и законосъобразно.

Административен съд — Перник, след като се запозна с материалите представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена е в законоустановения срок, от лице което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол - решение на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателят Б.С.Ц. е подал заявление за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на §4, ал.3 от ПЗР на КСО. След като по съдебен ред е установено, че жалбоподателят има право да се пенсионира при условията на посочената правна норма, административният орган се е произнесъл с разпореждане за отпускане на пенсията, като е определил нейният размер и началния момент от който следва да бъде отпусната. Б.Ц. е подал жалба вх.№665/08.03.2010 г. по административен ред срещу разпореждане №*****/12.01.2010 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, в частта относно началния момент от който е отпусната пенсията.

Ръководителят на ТП на НОИ се е произнесъл с решение № *****/22.03.2010 г., като е потвърдил оспореното разпореждане. Изложени са подробни мотиви, кога и как е придобито правото на пенсията. Прието е, че към 07.04.2008 г., по отношение на жалбоподателя са били налице всички законови предпоставки за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на §4, ал.3 от ПЗР на КСО.

Между страните по делото е спорно единствено обстоятелството кой е началния момент за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Според административния орган това е 07.04.2008 г., а според жалбоподателя 15.04.2007 г.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 3 КСО, във вр. с § 4, ал. 3 ПЗР на КСО установява привилегия при пенсионирането на конкретно изброени категории работници и служители при наличието на определени изисквания:

Прекратяване на осигуряването на основание чл.328, ал.1, т.1 и 2 от КТ, при полагане на труд при условията на чл.104, ал.3 от КСО.

При прекратяване на трудовото правоотношение лицето да има най малко 10 години положен труд при условията на чл. 104, ал.3 от КСО.

При наличието на горните условия е необходимо лицето да е навършило 45 години, за да може да се пенсионира.

Горните изисквания следва да са налице кумулативно, т.е. към момента за който се претендира да е начален за отпускане на пенсията да са налице едновременно. От приложената административна преписка е видно, че трудовото правоотношение на жалбоподателя е прекратено със заповед №12/31.03.2003 г. на основание чл.328, ал.1, т.1 и 2 от КТ. На 15.04.2007 г., той е навършил необходимата възраст за пенсиониране при облекчените условия и е могъл направи искане за упражняване на това право. Към този момент обаче жалбоподателят е бил в трудово правни отношения с „*****"АД гр.Радомир, което означава, че осигуряването му не е било прекратено към датата на която е навършил изискуемата по закон 45 годишна възраст.

Със заповед №033/04.04.2008 г. е прекратено трудовото правоотношение на Б.Ц. и той е упражнил правото си на пенсия. Отпускането на пенсията за осигурителен стаж и възраст е поискано със заявление вх.№МП-8527/18.04.2008 г. Това е датата на която компетентният орган е бил валидно сезиран, за да може да се произнесе, като определи началния момент на отпускане на пенсия според условията на чл.94, ал.1 от КСО. Според цитираната разпоредба пенсиите се отпускат от датата на придобиване на правото, съответно на прекратяване на осигуряването, ако заявлението е подадено в 6-месечен срок от придобиване на правото, съответно от прекратяване на осигуряването. В конкретния случай заявлението е подадено в шестмесечния срок и длъжностното лице по пенсионно осигуряване е определило за началния момент на отпускане на пенсията 07.04.2008 г. Това е датата на която е прекратено осигуряването за жалбоподателя и първият възможен момент, от който може да бъде отпусната пенсията за осигурителен стаж и възраст.

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата аргументи за неприложимост на разпоредбите на чл.94, ал.1 от КСО. Вярно е, че жалбоподателят придобива правото си на пенсия при специфичните условия на чл. 104, ал. 3 КСО, във вр. с § 4, ал. 3 ПЗР на КСО, но след като там не е посочен друг ред за определяне на началния момент на отпускане на пенсията следва да се приложи общата разпоредба на чл.94, ал.1 от КСО.

Предвид изложеното съдът намира за неоснователни обстойно развитите в жалбата доводи за постановяване на оспорения административен акт при съществени нарушения на административно производствените правила, в противоречие с материално правни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Оспорваното решение на ръководителя на ТП на НОИ е акт, който съдържа мотиви в обстоятелствената си част, позовава се на правно релевантни факти, които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства. Административният орган е посочил защо и как е определил началния момент за отпускане на пенсията и въз основа на кои документи е направено това. Излагането на подробни мотиви дава възможност на съда да осъществи без затруднение контрола за законосъобразност.

Оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма, при правилно прилагане на материалният закон и спазване на процесуалните правила за издаването му, като е съобразен с целта на закона. В този смисъл актът се явява законосъобразен и не е налице нито едно от посочените в чл.146 от АПК основания за порок на издадения административен акт.

След като е обсъдил представените в преписката доказателства и при правилното приложение на материално правните разпоредби органа е постановил един правилен акт който следва да бъде потвърден.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК
Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Б.С.Ц.,***** против решение № *****/22.03.2010 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане №*****/12.01.2010 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, в частта с която е определен началният момент за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: /п/